

Geneeswijze voor moeilijke doorbraak van Mol. III inf.

De verschijnselen bij gevallen van moeilijke doorbraak van M. III inf. zijn te zeer bekend om er nog eene beschrijving van te geven. Als oorzaken van de moeilijke doorbraak vinden wij in leerboeken en tijdschriften slechts aangegeven, dat het strak gespannen tandvleesch de molaar tegenhoudt, dat er onvoldoende ruimte is in de kaak of dat de molaar een onregelmatigen stand heeft.

De geneeswijze en de bestrijding der pijn bij deze gevallen bestaat uit: 1e insnijding of geheele verwijdering van het over en om de molaar-kroon liggende slijmvlies. 2e toepassing van etsmiddelen, b.v. om den anderen dag, die het slijmvlies langzaam doen verdwijnen. 3e extractie van M. III inf., soms zelfs van M. II om M. III plaats te geven.

Het is mij, en waarschijnlijk velen met mij, gebleken, dat men in de praktijk met de beschouwing van de oorzaken en aanwending van de geneeswijzen, als boven in 't kort aangegeven, niet uitkomt. Nu heb ik nergens gelezen of hooren verkondigen, dat de oorzaak ook kan zijn M. III sup.; wanneer deze namelijk reeds doorgebroken is, voordat M. III inf. zich vertoont, groeit M. III sup. zoo lang uit tot deze het tandvleesch over M. III inf. treft. Dan is de weerstand begrijpelijkerwijze zóó groot, dat M. III inf. onmogelijk uit kan groeien. Bovendien wordt door deze omstandigheid het tandvleesch over M. III inf. dikwijls, zelfs geregeld, bij het kauwen verwond, waardoor infectie en hare gevolgen zeer gemakkelijk ontstaan. Ik heb de ervaring, dat zeker het meerendeel der gevallen van dentitio difficilis M. III inf. de bovengenoemde oorzaak heeft.

De geneeswijze is nu gemakkelijk te raden. Als wij in

staat zijn om M. III sup. zoover af te slijpen, dat M. III inf. de ruimte krijgt om uit te groeien en het tandvleesch niet meer geraakt wordt, verdwijnen spoedig de meeste, zoo niet alle verschijnselen.

De meer of minder ernstige aandoening om M. III inf. moet natuurlijk naar omstandigheden plaatselijk behandeld worden.

Men kan zich eenvoudig overtuigen van de onderlinge verhouding ter plaatse, door de patiënt op een vierkant stukje zachte was, ter grootte van een molaar-kauwvlakte, te laten bijten. Het wordt dan terstond duidelijk waai M. III sup. het meest drukt.

Na het afslijpen kan men op dezelfde wijze vaststellen of er voldoende van M. III sup. is afgenomen.

Moge deze kleine mededeeling er toe bijdragen, dat vele patiënten worden bevrijd van een lijden, waarvoor zij dikwijls maanden-, soms jarenlang tevergeefs tandheekkundige hulp inriepen.

P. J. J. COEBERGH.
